

Calul și maimuța - Costache V. Carp

Scris de Cristina Vușcan

Sâmbătă, 16 Octombrie 2010 09:03 -

O maimuță ostenită, încet la deal se suia;
Un cal vizavi la vale repede se cobora.
- Ce noroc - zice maimuța - stai, te rog, nițel pe loc;
Te văd june, făcut bine, vioi, ager, plin de foc.
Vezi cât sunt de obosită, am căzut acum de tot...
Ia-mă, te rog, în spinare, căci îți jur că nu mai pot!
- Unde mergi? întreabă calul. - Merg în sus, iubitul meu.
- Și eu merg în jos, la vale; așadar cum să te ieu?
Dacă am avea o cale, bucuros eu te-aș lua.
Adio, dragă maimuță, te rog nu te supăra.
- Știi ce? Merg și eu la vale, mi-am schimbat planul acum,
Mai bine mă duc oriunde, decât să rămân în drum.
- Atunci săi iute pe mine, căci n-am timp de așteptat.
- Iată-mă-s, zice maimuța. Dar abie s-au așezat;
Abie pe frâu au pus laba:
- Stânga-nprejur! strigă ea. Marș la deal spre casa mea!
- Cum! Dar eu mă duc la vale, mi se pare că ți-am spus,
Zice calul fără voie, ridicând capul în sus.
- Ce mi-ai spus nu mai țin minte: așa este cheful meu,
Iată frâul, iată biciul, mergi acum unde-ți zic eu.
Să-ți fie de lecțiune, cal nebun și dobitoc,
Ce folos că ai cap mare, dacă n-ai creieri deloc!

Mulți creduli își pun ei înșiși sub frâu capetele lor;
Nu uitați că libertatea este cel mai prețios odor!